

ובענין הוראותיו במראות נצרף מעט מהעובדות הידועות לנו, ואפשר לברר יותר פרטים בפל' 0527132436.

שמענו מפי מורה הוראה מפורסם, שאברך הביא לפניו מראה עם דם גמור של יום השביעי של הז' נקיים והיה אדום ממש, והרב הנ"ל שאל את האברך – תגיד לי בעצמך איזה צבע זה נראה לך, וענה האברך שהוא אדום, והוסיף הרב לשאול אותו – ומה אשתך אומרת על המראה הזה, וענה שגם אשתו אומרת שהמראה אדום. אבל אעפ"כ ביקש האברך מהרב שלא יאסור מראה זה כדי שלא ייאסר מדין חכם שהורה. והנה, למחרת התקשרה אשתו של האברך להרב הנ"ל וסיפרה לו שמחזור דמיה הגיע, ושאלה לדעתו למה מחזור דמיה הגיע כל כך מוקדם והתייעצה איתו מבחינה רפואית. אז שאל אותה הרב מה קרה לבסוף אמש, וסיפרה שבעלה לקח מונית לירושלים והראה את המראה להרב כהנא והוא התיר אותו, וטבלה ושימשה, אך כמה שעות לאחר התשישי הגיע לגמרי מחזור דמיה...

עוד סיפר לנו הרב הנ"ל, שפעם הגיע אליו אברך ביום שישי אחה"צ עם שאלה של יום ז', והיה בו דם ברור אלא שהיה נראה לו קצת כדם פצע, ואמר להאברך שהוא דם אבל אם תלך האשה לאחות ותמצא פצע אפשר להתירו. ושאל האברך איך ימצא אחות עכשיו ביום שישי אחה"צ, וענה הרב שאין ברירה ואם לא ימצא אחות יצטרך לדחות הטבילה עד ליל ראשון אחרי שתלך לאחות. ושאל האברך את הרב אם יש לו את מספר הטלפון של הרב כהנא, והביא לו הרב ספר טלפונים. התקשר האברך בפני הרב הנ"ל לביתו של הרב כהנא, והרבנית ענתה לטלפון ואמרה שאין הרב יכול קעת לגשת לטלפון, אמנם לאחר שאמר האברך שמדובר בשאלה דחופה של יום השביעי שאלה אותו מה השאלה, וסיפר לה שיושב עם מראה אצל רב שאמר שהוא דם אלא שהוא נראה קצת כפצע. הלכה לבעלה ושטחה לפניו את השאלה, ושוב חזרה לטלפון ואמרה שבעלה הרב אמר שזה בסדר גמור...

עוד שח לנו הרב נר, (הוא כבר כתב עובדא זו בחתימת ידו עם מס' פלאפון שלו והוא תח"י, והראנו אותו לגדולי המורים), שהלך לשאול את הרב כהנא על מראה דם שאשתו ראתה, והרב כהנא טיהר את הדם בטענה שזה דם מכה (בלי לשלוח לאחות). אולם כשחזר הביתה אמרה לו אשתו שהדם לא מפסיק לזוב, ומוזר שממכה יוצא כ"כ הרבה דם. לאחר יומיים התגבר הדימום ושאל שוב את הרב כהנא, ואמר לו שזה שום דבר והכל דם מהמכה והיא טהורה. ושאל אותו האברך האם ללכת לטפל אצל רופא, ואמר לו שלא ילך וזה יעבור. אולם לאחמ"כ יצא לה גוש, והתברר שזה היה הפלה...

עוד שח לנו אברך (הרב יק, גם הוא כתב העובדא וחתם עם שמו ומס' הפל' שלו) שבימים י"א אייר תשע"ה יום חמישי אחה"צ, אשתו היתה בחודש השמיני להריון ופתאום הרגישה רטיבות מרובה (וחששו לירידת מים). הלכו לבית חולים ועשו לה מניטור, כשהיא קמה נזל ממנה דם על הרצפה. בבית החולים עכבו אותה ואמרו, שצריך דחוף לילד אותה בנייתו קיסרי. התקשר האברך להרב כהנא ואמר לו: אין צורך לנתח – ללכת מהר מהבית חולים הביתה, והיא לא טמאה, ובעז"ה תהיה לה לידה קלה בזמן, כנראה שהיא התאמצה קצת, עכ"ל. הדימום המשיך עד שבימים ראשון לפנות בוקר הדימום התחזק באופן חזק ורציני, אז נסעו לבית החולים לניאדו נתניה, ויילדו אותה מיד ע"י ניתוח, ואמרו שהיה לה היפרדות שליה, ואם היתה באה בעוד כמה שעות היה יכול להיות נזק גם לעובר וגם לאמא...

עוד שח לנו הרב יר, שכן דודו אמר לו שאשתו ראתה דם מיד לאחר הטבילה, והלך להרב כהנא והוא השיב לו, שלעולם היום אין בכלל הרגשות, רק שבמחזור פעם בחודש צריך להחמיר, אבל כל שהוא יותר מפעם בחודש ודאי אינה טמאה מן התורה... ולכן יעץ לו שתשים פעדי"ם (ותחבושת צמר גפן) שהם אינם מקבלים טומאה, ותחליף אותם כמה וכמה פעמים ביום כדי שלא יצטבר על הפד כמויות גדולות של דם (ועיין בספרו מש"כ לשער שיעורים מופרים עד איזה גודל הוא בכלל כהם ע"ש בפ"א ובביאורים עמ' קנה וכ"כ שם בעמ' קד לשים פע"דים כשיש דם). ועוד אמר, שחז"ל קראו לווסת בשם 'ראיה' – להורות שאינה נטמאת אלא א"כ היא רואה את הדם, ולכן יעץ לו, שתחליף את הפדים מבלי להסתכל עליהם... והאשה העידה שהיה זה כמויות גדולות של דם כמו מחזור רגיל...

והנה לפני חמש שנים לאחר שנשמעו עליו רינונים רבים, וגם הביאו לפניו עדים שטבלו בדם נידות אדום (ועפ"י הוראת מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל ולהבדל"ח מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א שהתירו לעשות כן כשיש ריעותא, ויש בדינו מכתב תשובה מהגר"ח שמוותר, כי צריך לדעת האמת) והתירו לכתחילה ואמר שהעד 'גלאט כשר', נגש אחד האברכים להרב כהנא, ושאל אותו למה מתיר מראות אדומים, וביותר ששמע שבצעירותו היה מדבר בחרפות נגד מורים שהיו מתירים מראות אדומים, ולמה הפך את עורו והתחיל בעצמו להתיר מראות אדומים. וענה לו: בצעירותי אמנם חשבתי כמך, אולם לאחר שהתבגרתי הבנתי ש'עניינים קדושות' ו'ראות משהו אחר'... ואם רבי מתיר מראות אדומים אני הולך בעקבותיו. ושאל אותו האברך, שהרי אין הדברים עומדים במבחן המציאות, שהרי טובלים עדים בדם נידות ואנו מביאים אותם לאותם מורים והם מתירים אותם. וענה לו, שאם צדיקים אומרים על יום שהוא לילה מקבל הוא את דעתם... ואמר לו האברך שבהלכה אי אפשר להשתמש בטיעונים כאלו וצריך לפסוק לפי מה שעניינו רואות ולפי מה שעומד במבחן המציאות, ואמר לו שאכן זוהי הבעיה שלך (ושאיננו מבין שגם בהלכה יש לפסוק לפי אמונת צדיקים וכדו'). ואז אמר לו האברך שהוא רוצה לבוא לשמש אצלו ולשמוע הסברים על מהלך פסקיו, ואמר לו שאי אפשר מאחר שאתה מושרש נשמת שמאי ואני **משרש נשמת הלל**... [וכמו"כ הוא כותב בהקדמה לספרו, שהחידושי הלכות שבספרו – **נובעים משרש נשמתו של המחבר**... עיי"ש].

והנה גם בתקופה האחרונה הלכו כמה אברכים להרב כהנא עם הרבה עדי בדיקה שהיה בהם דם נדה גמור ושאלוהו, והתירם מיד בפשיטות, (ושגם תח"י צילומים של כל המראות. כמה מראות היו של בדיקה אמיתית ורואים עליהם בבירור גמור דם ודאי כפי שרואים בעליל בצילום של המראות שישנם תח"י, והשאר היו עדי בדיקה משומשים שהוטבלו בדם נדות בתוך תחבושת – פע"ד ספוג בדם נדה אדום, ונשאלו להרב כהנא באותו יום לאחר כ-7 שעות כשהדם כבר התייבש, ואת רובם התיר אותם מיד בפשיטות שזה לא כלום וזה "כשר וישר" או "גלאט כשר", ועל מקצתם כבר הבחין שזה דם, אבל החליט לפי דמיונו שזה סריטה).

ועל מראה אחד אמר לאברך שיבא עם אשתו, ואכן לאחמ"כ הגיע האברך עם אשתו עם אותו מראה, ושאל הרב כהנא את האשה האם יש לה לפעמים פצעים באו"מ, ענתה לו האשה – אולי, לא יודעת. שאל אותה האם הרגישה איזה כאב בבדיקה, וענתה לו – יתכן, לא יודעת. ואז הסתכל שוב על המראה, ואמר להם: אני מבין שאתם מגיעים ממקום רחוק (האברך אמר שמגיע מהרכס) ואני מבין שעדיין אין לכם ילדים (ולשאלתו הם אמרו לו שהם כבר שנה לאחר החתונה), זה בסדר גמור... ובירך אותם וכו'.

וישנם תח"י עוד הרבה עדויות ועובדות מגדולי המורים בירושלים נגד הוראותיו, אך לפי הנראה די במעט עובדות אלו לכל מי שנגע יראה ה' בלבן.